

Závěrečná správa z 23. ročníka LŠT Koník

Štyri dni v päťdesiatom stupni, kufor plný prekvapení či Rolexy na kašu – ťažko vybrať len jeden leitmotív 23. ročníka LŠT Koník, ktorý týmto vyhlasujeme za úspešne dovedený do cieľovej stanice. Aj tento rok si záštitu nad organizáciou tohto kolosu pod svoje krídla zobrali KŠN Bratislava, ŠKM Dunaj a ŠK Osuské.

Tohtoročný Koník sa na desať dní stal dočasným domovom pre 95 účastníkov; oproti minulému roku sme tak v tejto internej štatistike zaznamenali mierny pokles, ktorý však stále spadá do pásma prirodzenej fluktuácie. O to viac by sme sa tak chceli poďakovať všetkým, ktorí svojou účasťou prispeli k tomu, aby bol Koník aj tento rok Koníkom. Oproti minulému roku sme zaviedli novinku vo forme rozličných cenových hladín v závislosti od termínu prihlásenia sa, vďaka ktorej sme poznali kompletný zoznam prihlásených výrazne skôr, ako po minulé roky, čo nám značne uľahčilo kreatívnu tvorbu v podobe rozdelenia účastníkov do jednotlivých žrebovacích košov.

Aj tento rok sa nám podarilo splniť všetky podmienky byrokratického aparátu, hoci nám situáciu mierne sťažila neschopnosť RÚVZ a ÚVZ dosiahnuť vnútorný konsenzus v otázke nahlasovacej povinnosti. Od všetkých účastníkov i vedúcich sme úspešne vyzbierali potrebné zdravotné potvrdenia, hoci aj tento rok sme sa utvrdili v starom známom „papier znesie“.

Čo sa šachovej úrovne účastníkov týka, v medziročnom porovnaní sme zaznamenali výrazné zníženie, keď priemer TOP10 klesol z minuloročných 2082 na tohtoročných 1933. Toto však bolo spôsobené očakávaným hromadným výpadkom starších ročníkov, keď napríklad najvyššie nasadenú dvojicu z minulého roka sme tento rok privítali „na správnej strane barikády“. Aj tento rok bol Koník medzinárodnou udalosťou, keď sa k 90 slovenským účastníkom pridali aj zahraničné posily spoza rieky Moravy zastúpené Davidom Juračákom, bratmi Moravčíkovcami a Matějom Plecháčkom. 23. ročník Koníka však nebol len čisto federálnou záležitosťou, keď aj tento rok vlajku Valónska vysoko pozdvihol Anton Slodicka.

Rady ostrieľaných vedúcich tento rok doplnila trojica bažantov v zložení Vladko Bochnička, Stella Čarnecká a Dominik Petrek. Keďže však dovedna ako účastníci absolvovali Koník neuveriteľných 25-krát, v žiadnom prípade pre nich nešlo o misiu na neznámom území a svojich úloh sa zhostili so závideniahodným elánom a vervou, bojujúc s neúprosnou únavou ako Supermani (niekedy i v hracej miestnosti). Po dlhých šiestich rokoch nás svojím návratom potešil aj Miro Bednár a po piatich sa medzi nás vrátila zdravotníčka Milka Pauličková. Okrem full-time vedúcich sme s radosťou prijali aj niekoľko návštev, keď na Kľačno postupne na pár dní zavítali Matej Čertík, Zuzka Diviaková, Miro Kovaříček a Anička Huttová.

Používajúc výrazové prostriedky otca myšlienky, je už axiómou donekonečna opakovať, že tento ročník bol z pohľadu vedúcich zatiaľ organizačne najlepšie zvládnutý, no ani tento rok sa tomuto konštatovaniu nevyhne.

Počet účastníkov nám opäť dovolil využiť menej náročný model s desiatimi družstvami, ktorý podstatne znižuje počet zápasov v rámci jednotlivých disciplín, a aj vďaka tomu sme po niekoľkých rokoch odohrali aj zápasy o 9. a 7. miesto vo futbale a pétanque. Hlavný lodivod síce (z objektívnych dôvodov v podobe nahrávania podcastu) nepokoril svoj minuloročný rekord a do postele sa v prvý večer dostal až po druhej hodine v noci, napriek tomu však počas celého trvania tábora žiaril šťastím, nakoľko nám tento rok výnimočne prišlo počasie. Už tradične sme odštartovali rýchlo, keď konštantu prvých dní v podobe prekážkového behu doplnil program nabitý športovými disciplínami, ktorý nám následne dovolil optimálne načasovať zvyšok aktivít vrátane orientačného behu. Tradične sme využili systém presných časových harmonogramov z dielne vodcu svorky, ktoré sa nám, snáď až na jednu-dve výnimky, darilo do bodky naplňať. Aj tento rok sme tak nadviazali na minuloročný úspech, kedy sa nám podarilo uzavrieť a spočítať výsledky súťaže družstiev už v nedeľu večer, pričom poslednou uzavretou disciplínou bolo tento rok netradične Maľovanie.

Na pozíciu zdravotníčky, ktorá v minulých rokoch slovami Maťa Očka „pripomínala skôr post učiteľa obrany proti čiernej mágii na Rokforte“, sa, ako sme už spomenuli, vrátila Milka Pauličková, ktorá sa síce nenudila, no keďže najzávažnejšou zdravotnou komplikáciou, ktorú musela riešiť, bol prvý zdokumentovaný prípad svalovice, ktorý to dotiahol na dva urgentné príjmy, považujeme tento ročník aj z tohto hľadiska za nadpriemerne úspešný. Oproti minulému roku mierne stúpol počet incidentov zapríčinených osami, hoci, ako by isto potvrdila nemenovaná stálica medzi komentátormi live streamu, nie všetky nevyhnutne zahŕňali aj vypustenie žihadla.

O enormné kvantá fotografií, denných videí, livestreamov, komentovaných prenosov a všeobecnú technickú podporu sa už tradične postaral náš mediálno-marketingový guru Maťo Očko, ktorý k vyššie spomenutej palete aktivít tento rok pridal aj koníkovský podcast KoníkCast, ktorý nájdete ako na našom táborovom webe, tak aj na službe Spotify. Množstvo fotografií a videí sme už v priebehu tábora zverejňovali na webe i na facebookovom profile KŠN Bratislava; audiovizuálni someliéri sa však ešte môžu tešiť na Aftermovie, ktoré svetlo sveta uzrie v dohľadnej dobe.

Aj tento rok bolo jednou z našich najvyšších priorít búranie povestných štyroch stien brániacich rozvoju každého hráča, t.j. šachový tréning, psychológia, fyziológia a fyzická príprava. Budičky a ranné rozcvičky (vrátane obľúbených tanečných rozcvičiek, v ktorých sa vyžívali nielen účastníci, ale aj niektorí vedúci), ako aj športové disciplíny a predovšetkým povinne voliteľné fyzické aktivity „za odmenu“ pri nedostatočnom upratovaní izieb, zabúdaní vecí, často i hodnotných telefonov či plných peňaženiek, prekročení večierky, eventuálne aj s prítiažujúcou okolnosťou v podobe pobytu na cudzej izbe, používaní pejoratívnych či zbytočne štipľavých výrazov, nenahodení partii do spoločnej databázy či iných aktivitách, ktoré nekorešpondovali s povestným princípom zdravého rozumu, prispievali predovšetkým k posúvaniu štvrtej zo spomínaných stien. Samotnú exekúciu si pod svoje krídla zobral dlhoročný fanúšik pasívneho fitness tréningu Tomáš Perička, ktorý naplno do praxe previedol Dostojevského dielo Zločin a trest.

Opäť sme siahli aj po obmedzení mobilných telefónov, ktoré mali účastníci k dispozícii medzi raňajkami a začiatkom poobedných aktivít. Niektorí by tábor prežili aj celkom bez nich, iní sa v spánku pomaly stáhli v abstinenčných príznakoch.

Čo sa stravovania týka, kuchyňa znovu potvrdila svoju úroveň a raňajky, obedy a večere sme riešili postupnými rotáciami účastníkov, keďže kapacita jedálne nedokázala na sto percent konkurovať množstvu hladných krkov, čím miestami dochádzalo k prevahe dopytu nad ponukou. Aj napriek tomu však boli všetci skalní fanúšikovia uspokojení.

Pitný režim bol zabezpečený nádobou priamo v jedálni, do ktorej bol priebežne dopĺňaný čaj či jemne osladená malinovka. Okrem toho dostal každý z účastníkov pokyn doniesť si so sebou plastovú fľašu, čo výrazne zjednodušilo dodržiavanie pitného režimu počas šachových aj športových aktivít.

Po jedenásty raz sa našim dočasným domovom stal ubytovací komplex GO Kľačno. Aj tento rok sme ťažili z minuloročného vylepšenia v podobe kúpeľne na každej z izieb, hoci, ako sa ukázalo, niektorí účastníci sú v tomto ohľade ako stredne viskózna kvapalina, keďže sa do sprchy namiesto v rozumnom predstihu odhodlávali až v posledný možný moment pred večierkou. Chlapci obsadili celé prvé, druhé a tretie poschodie, kým dievčatá vyplnili všetky izby na prízemí. Ich počet mierne poklesol na 22 a aj v internej štatistike pomeru počtu dievčat k celkovému počtu účastníkov sme zaznamenali marginálny pokles. Okrem ubytovacej časti a jedálne sa v komplexe nachádzali aj priestory na šachový turnaj a tréningy, dva stolnotenisové stoly, telocvičňa a exteriérové priestory na športové aktivity každého druhu.

V ubytovacom zariadení bol zabezpečený aj internet, no poučení rokmi frustrácie sme aj tento rok siahli po istejšom riešení v podobe prenosného internetu. Ako spieval Milan Lasica, „šťastie je náhoda a trpí únavou“, a tak v nadväznosti na minuloročnú záverečnú správu musíme na tomto mieste uviesť, že tento rok sa do routera podarilo dovolať aj autorovi týchto riadkov. Aplikácia na okamžité nahrávanie výsledkov opätovne potvrdila svoje kvality, no keďže muchy sa nevyhýbajú ani talentom, aj tento rok sme operatívne riešili drobné patálie, ktoré však nemali vplyv na samotný priebeh podujatia. Väčšina výsledkov bola k dispozícii na táborovom webe do pár minút po skončení zápasu a aj diváci na diaľku tak mohli, v podstate v priamom prenose, sledovať vývoj v jednotlivých disciplínach.

Po prvej večeri v deň príchodu prebehol v exteriéri úvodný príhovor otca myšlienky, ktorý sa však tento rok zjavne krotil, keďže doň zakomponoval iba chabých 33 viac či menej skrytých vtipov. Nevyhnutnosťou bolo aj predstavenie základných pravidiel fungovania a žrebovanie účastníkov do družstiev. Ani tento rok nebolo nasadzovanie účastníkov do žrebovacích košov jednoduchou záležitosťou, nakoľko sme zaznamenali najvyšší počet nováčikov medzi účastníkmi v celej histórii podujatia. Autor týchto riadkov má však spolu s Maťom Kunom čisté svedomie a pocit pomerne dobre odvedenej práce aj napriek tomu, že nezainteresovaný pozorovateľ by na základe konečných výsledkov súťaže družstiev mohol nadobudnúť opačný pocit. O nezávislé žrebovanie sa postarali najmladší z radov účastníkov, vďaka čomu postupne vzniklo 10 družstiev, ktorých názvy uvádzame

v abecednom poradí: Cestovný (ne)poriadok, Coca-Cola gambit, IDC, Mus Musculus, Pat(i) & Mat(i), Princíp zdravého rozumu, Rudí indiáni, Syrový langoš, Zakopané nádeje a Zlaté Stelly. Každé družstvo obdržalo plátno na vlajku a papier, na ktorý zaznačilo nomináciu jednotlivých členov na disciplíny tímovej súťaže, ktorá ostala oproti minulému roku nezmenená.

V bodovaní izieb tento rok na zisk tretej priečky stačilo 88,5 bodu a tri hviezdičky. Vďaka tejto bilancii ju obsadila izba č. 8 v zložení „troch hviezdičiek“, menovite Elena Jursová, Júlia Chmelíková a Adela Mendelová. O prvé dve priečky prebiehal tuhý boj plece pri pleci od úvodného výkopu až po záverečný hvizd, keď pri maximálnom možnom zisku 90 bodov o umiestnení rozhodoval počet hviezdičiek. Dve získala izba č. 206 v zložení Marek Ďurovka, Alexander Mikuš, Lukáš Strapec, Tomáš Strapec a Jakub Šimko, ktorá tak obsadila druhé miesto. Prvé miesto pre seba vybojovala so ziskom piatich hviezdičiek izba č. 307 v zložení Jonáš Ďurana, Marek Tobias Janík, David Juračák, Matúš Krivošík a Anton Slodicka. A tak práve na týchto izbách strávila vedúca Miška Smidová, keď v gitarových večierkach za vzorne upratané izby nahradila Mateja Čertíka.

V disciplíne kameň-papier-nožnice, kolokviálne známej aj ako kápéenko (nezamieňať s KMK, OPK, ŠTK či VV SŠZ, hoci v niektorých prípadoch sú ich rozhodovacie procesy na nerozoznanie od koníkovských disciplín) sa hralo vyradovacím systémom na dva víťazné sety, pričom súboje postupne naberali na vážnosti. Súboje sa odohrávali hocikedy a hocikde v plnej réžii účastníkov, ktorí iba hlásili výsledky. Neohrozenou víťazkou sa stala Júlia Chmelíková, ktorá vo finále pomerom 2:0 porazila druhého Michala Livňanského. V zápase o tretie miesto sa z víťazstva 2:0 tešil Lukáš Peter Kostelanský pred Lukášom Strapcom.

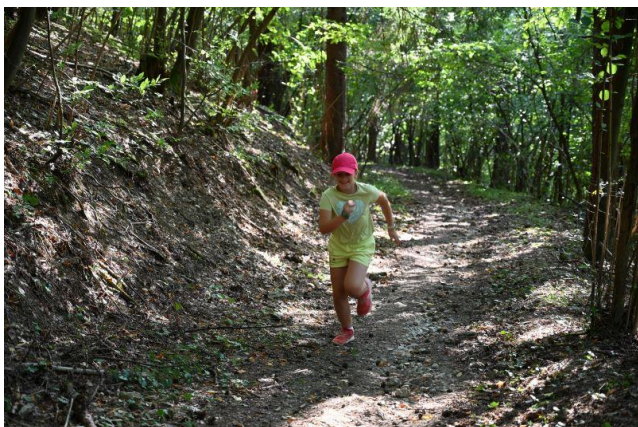
V základnej časti šípok účastníci hádzali, ako prišli, pričom prvých dvanásť postúpilo do dvoch semifinále, kde bojovali o šesť finálových miesteniek. Zaradením vysokých otáčok v hodine dvanástej sa napokon na najvyššiu priečku vyšvihol David Juračák so 419 bodmi pred Matúšom Krivošíkom (416) a Richardom Pisarčíkom (386). Najvyšší nástrel tohto ročníka zaznamenal v základnej časti Anton Slodicka, keď nahádzal 514 bodov. Medzi družstvami sa najväčšmi darilo ekipe Mus Musculus (2984) pred Zakopanými nádejami (2836) a družstvom Pat(i) & Mat(i) s 2790 bodmi.

Prekážkový beh, ktorý bol tradične prvou ukončenou disciplínou, sa stal korisťou družstva Rudí indiáni pred Cestovným (ne)poriadkom a Princípom zdravého rozumu. V súťaži jednotlivcov bol najúspešnejší Peter Janoška, ktorý bol o necelú sekundu rýchlejší ako druhý Matej Krajčírik. S odstupom ďalších dvoch sekúnd obsadil tretiu priečku Matúš Krivošík. Čestná zmienka patrí Ľubke Čelústkovej, ktorú nejeden z účastníkov svojím výkonom poslal až do národnej rieky Nitry.

V orientačnom behu, ktorý okrem fyzickej kondície účastníkov preveril aj ich pamäťové, orientačné a lingvistické znalosti, ako aj kultúrny rozhľad, sa z víťazstva o parník pred zvyškom štartového poľa vďaka výbornému bežeckému času a ešte lepším bonusom tešil David Juračák pred strieborným Teodorom Nitranom a bronzovým Lukášom Strapcom. Z družstiev boli najúspešnejší Rudí indiáni pred Zakopanými nádejami a Syrovým langošom. Lesom sa sem-tam ozvala aj maďarská hymna, ktorá úspešne odplašila všetku zver v okruhu piatich kilometrov, a my sme tak mohli úspešne konštatovať, že najdôležitejšia rovnica „počet účastníkov na štarte =

počet účastníkov v cieľi“ nám sedela aj tento rok. Neoficiálnym víťazom o najlepšie umelecké podanie piesne Kohútik jarabý sa stal Bufeták Tibi Mátis.

Turnaj v stolnom tenise bol aj tento rok vysoko pozerateľný, napriek tomu, že sa ho nezúčastnili dvaja z troch minuloročných medailistov. Zápasy sa hrali najprv na dva víťazné sety; v play-off, do ktorého postúpila najlepšia šestnásťka a kde duely výrazne nabrali na vážnosti, sme pridali aj tretí. Ako finále, tak aj zápas o tretie miesto potvrdil, že v stolnom tenise nie je dôležitá len technická pripravenosť, ale minimálne rovnako dôležitú rolu zohráva i mentálna odolnosť športovcov. Zlatú medailu z minulého roku napokon obhájil Branislav Šuch pred Caseyom Ryanom Mészárosom. Pomerom 3:0 si bronzovú medailu vybojoval Roman Ondreička, ktorý tak na nepopulárnu štvrtú priečku odsunul Richarda Hasalu.

Turnaj v pétanque pod organizačnou taktovkou údajne najväčšieho hejtera tohto športu, ktorý sa kvôli rozličným technickým problémom po nekonečnej odysei nestihol včas presunúť na miesto konania prvého zápasu skupinovej fázy, sa opäť odohral systémom dvoch päťčlenných skupín, z ktorých do bojov o medailové umiestnenia postupovali prvé dve družstvá. Zo zlatých medailí sa v turnaji, ktorý s výnimkou jedného pokusu o atentát na rozhodcu prebiehal pokojne a disciplinovane, tešili Rudí indiáni, ktorí pomerom 3:1 vo finále porazili družstvo Princíp zdravého rozumu. Víťazstvom v súboji o tretie miesto si bronzové medaily zabezpečili Pat(i) & Mat(i) pred družstvom Coca-Cola gambit. O rekordný debakel tohto roku (12:0) sa postaral v skupinovej fáze Princíp zdravého rozumu, keď týmto pomerom paradoxne rozstrieľal neskorších víťazov. Kurióznym momentom pre budúcich znalcov histórie bol záver zápasu o deviate miesto, ktorého rozhodujúcu hru vyhrali Zlaté Stelly pomerom 0:-1 kvôli nepodarenému technickému prevedeniu záverečného zahadzovania gúľ zo strany Cestovného (ne)poriadku.

Futbalový turnaj pod taktovkou prvého červenovlasého rozhodcu v histórii Koníka a najobľúbenejšieho rozhodcu na Žitnom ostrove a v širokom okolí sme tento rok odohrali takmer výlučne na tráve, keď nás počasie prinútilo odohrať v telocvični len jediný zápas – o to viac nás mohlo mrziť, že ním bolo práve finále. Vzhľadom

na veľké vekové rozdiely boli družstvá tradične rozdelené na mladších a starších, pričom sa prihliadalo ako na vek, tak aj na fyzické predispozície účastníkov. Po odohraní dvoch päťčlenných skupín postúpili prví priamo do semifinále, kým druhí a tretí v skupinách v dvoch štvrtfinále bojovali o zostávajúce semifinálové miestenky. Z víťazstva sa nakoniec po penaltovom rozstrele tešili Rudí indiáni pred Zakopanými nádejami. V zápase o tretie miesto, ktorý bol mimochodom jediným zápasom v play-off, v ktorom padol viac než jeden gól, bolo úspešnejšie družstvo Coca-Cola gambit, ktoré porazilo Zlaté Stelly pomerom 2:0. Ocenili sme aj najužitočnejších hráčov (starší: Matúš Krivošík, mladší: Maxim Pauko) a najlepších brankárov (starší: Alex Bartal, mladší: Veronika Livňanská).

Nakoľko sme však (minimálne podľa názvu) tábor šachový, košom nedostali ani šachové aktivity. V priebehu prvej večernej porady boli účastníci rozdelení do deviatich tréningových skupín, ktorých tréningy prebiehali v hracích miestnostiach, jedálni, exteriérovom stane či altánku. Záštitu nad tréningami prvej skupiny prebral IM Vladko Bochnička; okrem neho si pod svoje krídla tréningovú skupinu zobrali aj Dominik Petrek, Tomáš Perička, Maťo Kuna, autor týchto riadkov, Miro Bednár, Tibi Mátis, Stella Čarnecká, Rašto Diviak a Rudo Benci.

Počas takmer celého konania tábora prebiehala súťaž v riešení dobrovoľných diagramov, do ktorej sa zapojilo rovných 70 z 95 účastníkov. Bezpečný náskok si celý čas udržiaval Richard Chmúrny (132,5 bodu), ktorý za seba odsunul Mareka Tobiasa Janíka (104) aj minuloročného strieborného medailistu Juraja Jursu (92). Medzi družstvami dominovali Zlaté Stelly (286) pred zvyškom štartového poľa, kde sa im najviac priblížili Mus Musculus (241) a Rudí indiáni (239).

V riešiteľskej súťaži sme aj tento rok boli svedkami úsmevných okamihov, keď až sedem zo šestnástich účastníkov z prvej tréningovej skupiny namiesto matu druhým ťahom napísali variant v rozpore s pravidlami či keď nemenovaný pomerne ostrieľaný účastník namiesto matu prvým ťahom bielymi našiel mat druhým ťahom čiernymi. Najúspešnejším riešiteľom bol David Juračák, ktorý získal 28 bodov z 30 možných, kým druhý Marek Tobias Janík a tretí Casey Ryan Mészáros získali zhodne po 26 bodov; o poradí tak rozhodol fakt, že posledný

menovaný spotreboval takmer dvojnásobok času na riešenie. Spomedzi družstiev boli najúspešnejší Rudí indiáni (144) pred družstvom Mus Musculus (140) a Zlatými Stellami (133).

Turnaji v bleskovom šachu, ktorý bežne obráti na hlavu niekoľko papierových predpokladov, potvrdil svoju povest' aj tento rok, keď za obeť padol ne jeden favorit. Z 93-členného štartového poľa sa najväčšmi darilo Marekovi Tobiasovi Janíkovi pred Matejom Vaškom (obaja 8 bodov) a Petrom Janoškom (7 bodov). V ten istý večer sme odohrali aj extrablitz, v ktorom dostala najlepšia desiatka účastníkov možnosť zmerať si sily s vedúcimi. Po prekvapujúcom štarte, kedy družstvo vedúcich aj po šiestich kolách prehrávalo, však pomohli tímové porady aj s bojovým pokrikom a vedúcim sa napokon podarilo účastníkov zdolať v pomere 52,5:47,5. Spomedzi účastníkov najviac zabodovali sedembodoví Richard Hasala a Richard Pisarčík a 6,5-bodový Casey Ryan Mészáros. Družstvo vedúcich sa mohlo oprieť najmä o osembodovú dvojicu IM Vladko Bochnička a Dominik Petrek, ktorým sekundovali šesťbodoví Maťo Očko a Miro Bednár.

V hlavnom turnaji hranom tempom 1 hodina na partiu plus 30 sekúnd za každý vykonaný ťah sme opäť využili „koníkovský“ systém bodovania, teda tri body za výhru, jeden bod za remízu a nula bodov za prehru. Keďže sa turnaj neposielala na ratingovanie, ide o skvelú príležitosť odložiť zbytočné špekulácie nabok a hrať každú partiu naplno. Celková rezultatívnosť partií bola 87,2% a na prvých desiatich šachovniciach 78,9%.

Aj tento rok sa nám podarilo zabezpečiť online prenos z prvých šesťnástich šachovnic a rodičia a fanúšikovia (či fanúšičky) tak mohli sledovať súboje v čele pelotónu v reálnom čase. Opäť sme pripravili aj komentovaný prenos z každého kola, kde sa okrem stálic Vladka Bochničku a Dominika Petreka postupne prestriedal ne jeden vedúci či účastník.

V samotnom turnaji na najvyšší stupeň dosiahol Jonáš Ďurana (23 bodov), ktorý v záverečnej partii o všetko porazil dovedy vedúceho Mareka Tobiasa Janíka (22), ktorý sa tak musel uspokojiť s druhou priečkou. 21 bodov stačilo Caseyemu Ryanovi Mészárosovi na bronzovú medailu pred 20-bodovým Antonom Slo-dickom. V kategórii dievčat sa z prvenstva mohla tešiť celkovo piata Tímea Haásová s 19 bodmi pred Elenou Jursovou (16) a Veronikou Dudoňovou (15). V kategórii do 11 rokov zvíťazil Tomáš Livňanský (17) pred druhým Danielom Petrakovičom (15) a treťou Markétou Mrmusovou (13). Tá zároveň vyhrala aj vyrovnanú kategóriu do 9 rokov, kde druhú priečku obsadil Timur Haás (13) pred Emmou Bartošovou (13). V kategórii do sedem rokov sme mali tento rok iba dvoch účastníkov, z ktorých úspešnejším bol Šimon Štetina (9) pred Michalom Moravčíkom (7).

Ako je už tradíciou, aj tento rok sme sa postarali o kompletizáciu partí z turnaja v databáze ChessBase, keď partie do softvéru nahrávali poväčšine samotní účastníci, ideálne priamo po skončení partie. Záštitu nad touto aktivitou prebrala predovšetkým Heňa Kopnická v spolupráci s Rastom Diviakom, Maťom Kunom a autorom týchto riadkov. V niektorých prípadoch však nahadzovanie partí pripomínalo skôr lúštenie Rosettskej dosky a korunku celému snaženiu nasadilo vysvetlenie jedného z účastníkov, že sa so súperom dohodli, že jeden z nich zapíše prvú polovicu partie a druhý zvyšok. Napriek spomínaným patáliám sa nám však podarilo úspešne dekodovať a nahráť všetky partie, ktoré si tak budete môcť stiahnuť zo zdieľaného priečinka spolu so všetkými ostatnými materiálmi.

Tento rok sme utrpeli citeľnú stratu, keď si WGM Eufrazína Gambitová nestihla včas vypísať dovolenkový lístok a k dispozícii nám tak bola len na jeden ordinačný deň (a jednu tanečnú rozcvičku). Ku cti jej však slúži, že napriek tomu ošetrila nezanedbateľné množstvo pacientov, u ktorých kombináciou dohovoru a lokálnej medikamentózneho liečby dosiahla aspoň čiastočnú nápravu.

Okrem vyššie spomenutých „hlavných“ súťaží do celkového bodovania vstúpila aj tímová súťaž pozostávajúca z 15 disciplín, do ktorých sa súťažiaci v rámci družstiev nominovali sami v priebehu úvodného večera. Medzi disciplínami nemohli chýbať Americký žolík (víťazom sa stala Veronika Dudoňová – Mus Musculus), Dáma (Timotej Hrdlička, Michal Orgoň – IDC), Frisbee (Richard Hasala, Kristina Kása, Pavol Loffay – Cestovný (ne)poriadok), Hlavalamy (Richard Kičura – Princíp zdravého rozumu a Mikuláš Köszeghy – Zlaté Stelly), Kalčeto (Casey Ryan Mészáros, Jakub Šimko – Coca-Cola gambit), Kvíz o šachu (Marek Tobias Janík, Samuel Janovský, Adela Mendelová – Zlaté Stelly), Maľovanie (Michaela Búryová, Elena Jursová – Pat(i) & Mat(i)), Námorná bitka (Pavol Pčola – Rudí indiáni), Pexeso (Daniel Petrakovič – Rudí indiáni), Preskakovaná (Branislav Šuch, William Vanko – Cestovný (ne)poriadok), Ruka a mozog (David Juračák, Matej Vaško – Rudí indiáni), Scénka (Zlaté Stelly), Streetbal (David Juračák, Daniel Petrakovič, Matej Vaško – Rudí indiáni), Šach 960 (Jozef Benci, Matěj Plecháček – Princíp zdravého rozumu) a Vybíjaná (Juraj Chmelík, Lukáš Peter Kostelanský, Anetta Repkovská – Cestovný (ne)poriadok).

Na samotnom čele súťaže družstiev bol tento rok výsledok taký jasný, že ani stávková kancelária Macko & Kuna by naň zrejme nevy písala kurz. Systémom štart-ciel' s historicky najvyšším počtom bodov (789) sa totiž zo zlatých medailí tešilo družstvo Rudí indiáni v zložení Timur Haás, Júlia Chmelíková, Peter Janoška, David Juračák, Tereza Lukáčová, Matúš Moravčík, Pavol Pčola, Daniel Petrakovič, Lukáš Singer a Matej Vaško spolu s vedúcim Vladkom Bochničkom, keď vyhrali snáď všetko, čo sa vyhrať dalo. Súboj o druhé miesto bol o poznanie tesnejší; v cieli sa z neho napokon tešilo družstvo Princíp zdravého rozumu (615,5 bodu) v zložení Jozef Benci, Diana Cibičková, Juraj Jursa, Richard Kičura, Simona Kováčiková, Veronika Livňanská, Michal Livňanský, Daniel Pekara a Matěj Plecháček spolu s vedúcou Ľubkou Čelústkovou pred bronzovými Zlatými Stellami v zložení Nina Haásová, Kristína Lara Jančigová, Marek Tobias Janík, Samuel Janovský, Mikuláš Köszeghy, Adela Mendelová, Šimon Štetina, Matej Štochmaľ, Ondrej Šuhaj a Alex Vereš s vedúcou Stellou Čarneckou, ktorí nazbierali 566,5 bodu.

Z pohľadu historických štatistík sa opäť prepisovalo poradie. V rámci najúspešnejších účastníkov súťaží družstiev však iba veľmi diétne, keď prvá desiatka ostala bezo zmeny. Na delené dvanáste miesto sa ziskom bronzu vytiahol Marek Tobias Janík, keď získal už svoju štvrtú medailu. Ziskom zlata sa na tri medaile a delenú dvadsiatu siedmu priečku dostali David Juračák a Matej Vaško. Výraznejšie zmeny nastali v rebríčku účastí, kde sa na delenie druhej priečky dostal Marek Tobias Janík, keď absolvoval už svoj jedenásty Koník. O rok má navyše šancu dotiahnuť sa aj na lídra tejto štatistiky. Na delené desiate miesto sa vytiahol Matej Krajčírik svojou deviatou účasťou a Timea Haásová svojou ôsmou účasťou delí osemnástu miesto. Keď už sme pri histórii, dodajme, že za všetky ročníky sme mali celkovo 1720 účastí, o čo sa postaralo 596 rôznych účastníkov súťažiacich v 211 rôznych družstvách.

V rámci záverečného vyhlasovania nám ešte ostáva spomenúť úvodné dva diplomy pre najmladšiu účastníčku a najmladšieho účastníka, ktoré sme udelili Emme Bartošovej a Šimonovi Štetinovi. A nesmieme zabudnúť ani na sympatické gesto kapitána družstva Coca-Cola gambit, ktorý vybral cenu nie pre seba, ale pre členku jeho družstva. Ryan, klobúk dole!

V rámci programu nesmieme zabudnúť ani na diskotéku, ktorú sme v posledný večer zorganizovali v priestoroch telocvične a ktorú ocenili predovšetkým starší z radov účastníkov, ktorí si schuti zatancovali nielen na vypaľovačky či hity tanečných rozcvičiek, ale aj na skladby s výrazne pomalším tempom.

Ak sa nič prekvapivé neudeje, budúci rok zostaneme opäť v priestoroch GO Kľačno, hoci priebežne v zmysle hesla „čert nikdy nespí“ sledujeme a vyhodnocujeme aj iné možnosti. 24. ročník Koníka sa uskutoční od 25.7. do 3.8.2025, čím sa po tohtoročnej anomálii vrátime k štandardnému modelu piatok-nedeľa. O podrobnostiach i o spustení prihlasovania vás budeme v predstihu informovať nielen na tejto webovej stránke, ale aj na facebookovom profile Klubu šachových nádejí. Ako po minulé roky, aj o rok umožníme aj vekové výnimky, ktorých vyhodnocovanie bude prebiehať na striktno individuálnej báze s východiskom v našich skúsenostiach z minulých ročníkov. Garantovanie účasti bude ako vždy vyžadovať zaslanie všetkých potrebných dokumentov

a úhradu ceny tábora, pričom budeme tradične siahat' na princíp „kto prv príde...“. Oficiálna prihláška bude platiť až po potvrdení vedúcimi.

Každoročne si dávame za cieľ byť aspoň o niečo lepší ako pred rokom, a preto si aj na 24. ročník Koníka pripravíme niekoľko väčších či menších noviniek. Už teraz máme poznačené nezanedbateľné množstvo podnetov nielen od účastníkov, ale aj z vlastných radov, ktoré dôsledne predebatujeme na chate po Koníku. Aj touto cestou by sme Vás však chceli poprosiť, aby ste so zaslaním prípadných pripomienok či nápadov na vylepšenie určite neotáľali. Váš feedback má pre nás totiž cenu zlata.

Na záver by som sa chcel poďakovať všetkým, bez ktorých by Koník nemohol byť Koníkom. Podujatie, ktoré si vyžaduje šesť dní dovolenky plus ďalšie dva na fyzickú i mentálnu rekonvalescenciu, by sa nikdy nedožilo svojho 23. ročníka, nebyť nezištnej pomoci, korektných ľudských vzťahov, nekorektného humoru a množstva nezabudnuteľných zážitkov, ktoré každý deň na Koníku prináša. Len a len vďaka Vám si Koník aj po dvadsiatich troch rokoch udržiava svoju citeľnú auru.

Veľké poďakovanie patrí Milke Pauličkovej nielen za to, že si k nám po už spomínaných 5 rokoch na našu radosť opäť našla cestu, no predovšetkým za jej podporu a podporu jej manžela, pána Pauličku, bez ktorej by Koník isto nevyrástol do takej podoby, akú má dnes.

Veľmi špeciálne poďakovanie patrí aj Ľubke Čelústkovej, s ktorou sa po deviatich nezabudnuteľných rokoch lúčime v roli vedúcej – veríme však, že tak nie je navždy. Ľubka, najväčším vysvedčením za Tvoje pôsobenie na Koníku sú desiatky objatí a uplakaných tvárí, ktoré sme tento rok na Koníku videli. Držíme Ti palce vo všetkom a dúfame, že medzi nás ešte raz zavítaš a budeme s Tebou môcť osláviť Tvoju okrúhlu desiatu účasť.

Obrovské poďakovanie prislúcha aj myšlienkovému otcovi Koníka, ktorý nám tento rok urobil radosť svojím pevným zdravím. Sme radi, že sme mohli priložiť ruku k dielu, a veríme, že spolu potiahneme ešte ne jeden ročník. Bolo by totiž hriechom neosláviť aspoň tridsiatku...

Týmto bodom sme spomenuli všetko, čo už spomenuté byť malo, a tak nám nezostáva nič iné, ako za 23. ročníkom LŠT Koník urobiť bodku. Ako svojho času napísal hlavný kormidelník, „o rok však erdžíme ďalej“ – lebo leto bez Koníka by hádam ani nebolo letom.

Za kolektív vedúcich a z poverenia otcom myšlienky,

Martin Šándor